

מ"י 41725/01/17 - מאיר וזאנה נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום באשקלון

מ"י 41725-01-17 מדינת ישראל נ' וזאנה(אסור בפרסום)

בפני	כבוד השופט יורם ברוזה
מבקש	מאיר וזאנה
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

1. בפני בקשה להורות על המשך צו איסור פרסום שמו של החשוד.
2. המבקש נחקר על ידי המכס בפרשיה שעניינה טענות כי מספר עובדים בחב' ריצ'רדסון הוציאו טובין פטורים ממכס ממחסני החברה לצורך העברתם ללא תשלום ו/או מכירתם לאחרים.
3. יצוין כי המבקש אינו עובד של חברת ריצ'רדסון אלא עובד בנמל אשדוד, אשר במסגרת תפקידו נטען כי ניצל אישורים שהיו בידו לכניסה לאזור הסטרילי לצורך הוצאת הטובין.
4. ביום 18.1.17 נידונה בפני בקשת המדינה להורות על מעצרו של המשיב לצרכי חקירה, המשיב נעצר עד ליום 20.1.17.
5. בפתח הדיון התבקש צו איסור פרסום על שמו של המבקש, בטענה כי יהיה בפרסום שמו בזמן היותו חשוד, בכדי לפגוע במבקש ובמעמדו בנמל אשדוד.
6. המבקשת התנגדה לצו באותו מעמד אולם בית המשפט הורה כי **לצורך אותו דין** ינתן צו איסור פרסום אשר יבחן בדיון הבא לאור חומר הראיות שיוצג בפני בית המשפט.
7. בדיון שנערך בפני כב' השופטת חקלאי ביום 20.1.17 שוחרר המשיב בתנאים, כאשר בהסכמת הצדדים הוארך צו איסור הפרסום ב60 ימים, החלטה זו ניתנה מבלי לבחון את חומר הראיות.
8. כעת מוגשת בקשה זו, יצוין כי לבקשה לא צורפה עמדת המדינה (אשר גם לא הגישה עמדה בכתב למרות החלטת בית המשפט), והבקשה לא כללה שום פירוט מהו הנזק שעלול להגרם.
9. בבקשה זו מבוקש כי בית המשפט יותיר את צו איסור הפרסום על כנו וזאת מאחר ואין התקדמות בחקירה, המבקש לא זומן לחקירה נוספת וכן בהעדר תגובה מהמדינה.
10. הכלל, כפי שנקבע בסעיף 68 **לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד - 1984** (להלן: "חוק בתי המשפט") הינו כלל פומביות הדיון.
11. החריג לגבי מעצרו של אדם לצרכי חקירה הינו בסעיף 70 (ד1) **לחוק בתי המשפט** הקובע כי 48 שעות מרגע התייצבותו של חשוד לחקירה, וכל עוד לא התקיים דיון בעניינו, חל איסור על פרסום שמו של החשוד.

12. סעיף 70 (ה1) (1) לחוק בתי המשפט קובע כי:-

"בית משפט רשאי לאסור פרסום שמו של חשוד שטרם הוגש נגדו כתב אישום או פרט אחר מפרטי החקירה, אם ראה כי הדבר עלול לגרום לחשוד נזק חמור ובית המשפט סבר כי יש להעדיף את מניעת הנזק על פני העניין הציבורי שבפרסום; הורה בית המשפט על איסור פרסום שמו של חשוד שטרם הוגש כנגדו כתב אישום, יפקע האיסור עם הגשת כתב האישום נגד החשוד, אלא אם כן קבע בית המשפט אחרת"

13. שני אינטרסים נוגדים צריכים איזון בשאלת איסור הפרסום, מצד אחד עומד האינטרס של חופש הביטוי, הכלל של פומביות הדיון וזכות הציבור לדעת בדבר מעשים שכאלו.

14. מהצד השני עומדת הזכות לשם טוב, העובדה כי בעידן המודרני הרי שכל אשר מועלה בכתב ונכנס לרשת נשמר לדראון עולם בין דפי הרשת, וכל מי שיחפש בעתיד מידע בדבר המבקש יתקל בפרסום זה.

15. וכל זאת כאשר מדובר בהליכי חקירה, עוד בטרם הוגש כתב אישום, ובטרם התגבשו הראיות כנגד המבקש.

16. כפי שנקבע בפסיקה, הנטל המוטל על המבקש הינו להראות כי חרף מעלתו ועוצמתו של אינטרס חופש הביטוי הרי שהנזק החמור שעלול להתרחש לו הינו חזק ומצדיק את איסור הפרסום (בש"פ 5759/04 תורג'מן נ' מ"י, פד"י נח (6) 658)

17. בבש"פ 6901/09 פלוגי נ' מ"י (פורסם בנבו) קובע בית המשפט העליון כי:-

"על חשוד המבקש מבית המשפט לחרוג מכלל הפרסום, ולהורות על איסור פרסום פרטיו המזהים, מוטל הנטל הכבד לשכנע את בית המשפט כי עוצמת הנזק שצפוי להיגרם לו עקב פרסום שמו, מצדיקה את הסטייה מכלל הפרסום ואת הפגיעה בעקרון חופש הביטוי המונח בבסיס כלל זה (עניין תורג'מן, בעמ' 666). על-מנת לעמוד בנטל זה, על מבקש איסור הפרסום להראות כי צפוי להיגרם לו נזק חמור במיוחד העולה על הנזק הרגיל הנגרם לאדם עקב כך ששמו נקשר לחשדות מן הסוג הנדון (בש"פ 1105/05 כהן נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 2.2.2005) (להלן: עניין כהן); בש"פ 2884/06 בן דב נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 30.5.2006)). עידן המחשב והשלכותיו, עליהן עמד בא-כחו המלומד של העורר בטיעוניו, לא השתנו מאז ניתנו ההלכות האמורות."

18. בע"פ 8225/12 פלוגית (קטינה) נ' פלוגי (פורסם בנבו) דן בית המשפט העליון בשאלת איסור הפרסום כאשר החקירה טרם הסתיימה וקובע כי:-

"להשקפתי, שני התנאים המנויים בסעיף 70(ה1)(1)קשורים זה וזה ומקיימים ביניהם יחסי גומלין: ככל שהעניין הציבורי שבפרסום רב יותר, כך יידרש המבקש-החשוד להוכיח כי הנזק החמור שעלול להיגרם לו - הן מבחינת ההסתברות להתרחשותו הן מבחינת מידתו - הוא רב יותר; וככל שהוכח כי ההסתברות לקרותו של "נזק חמור" ומידתו של נזק זה גבוהים יותר, כך יידרש עניין ציבורי רב יותר כדי שלא לאסור את הפרסום"

19. ברע"פ 7276/13 פינטו נ' מ"י (פורסם בנבו) קובע בית המשפט העליון כי:-

"כדי שבית המשפט ישתכנע כי מוצדק לחרוג מכלל פומביות הדין, על החשוד להראות, איפוא, כי באם יותר הפרסום, עלול להיגרם לו, במידה קרובה של וודאות, נזק המתאפיין בחומרה מיוחדת, יוצאת מגדר הרגיל - החורג בחומרתו מהפגיעה הטבעית העלולה להיגרם לכל אדם בעקבות פתיחתה של חקירה פלילית נגדו, והנלוות לה ולקשירתו שמו בה, מעצם טיבו וטבעו של ההליך הפלילי".

20. בבקשה שבפני לא מצביע המבקש על נזק מיוחד שיגרם לו, לא מפרט מדוע יש מקום לפגוע בכלל פומביות הדין.

21. מדובר בחשדות בדבר אירועים שאירעו בעבודתו של המבקש, חבריו לעבודה מודעים לכך (ולראיה חלקם אף הגיעו לדין לתמוך בו).

22. נכון שביום 20/1/17 ניתן בהסכמה צו למשך 60 יום, אולם גם אז המבקש לא הצביע על כי קיים חשש לנזק כבד שיגרם לו. ודוק, גם אין מדובר על תיק בו הסתיימה החקירה בהחלטה של העדר אשמה, מדובר בתיק בו נעצרו מספר חשודים, והחקירה בעניינו טרם הסתיימה.

23. עוד אציין כי הגם שהמדינה כלל לא הגישה תגובה, איני סובר כי בעדר תגובה מהמדינה, יש לקבל את הבקשה.

24. לפיכך, איני מוצא לנכון להאריך את צו איסור הפרסום הקיים בתיק.

ניתנה היום, ב' ניסן תשע"ז, 29 מרץ 2017, בהעדר הצדדים.